

Forunderligt at sige

Musik: Carl Nielsen, 1919
Tekst: N.F.S. Grundtvig, 1837

si - ge
re - de,
luk - ke

S
A

1. For - un - der - ligt at si - ge og sært at tæn - ke
2. Selv spur - ven har sin re - de, kan byg - ge der og
3. Nej kom, jeg vil op - luk - ke mit hjer - te, sjæl og

T
B

si - ge
re - de,
luk - ke

ri - ge
le - de
suk - ke:

på, at kon - gen i Guds ri - ge i
bo; en sva - le ej tør le - de om
sind, ja be - de, syn - ge, suk - ke: Kom

ri - ge
le - de
suk - ke:

stal - den fø - des må, at him - lens lys og
nat - te - ly og ro; de vil - de dyr i
Je - sus, kom her - ind! Det er ej frem - med

10

æ - re, det le - ven - de Guds ord, vrå; købt! skal
 hu - le har har sin e - gen vrå; skal
 bo - lig, du har den dy - re Her

13

hus - vild blandt os væ - re, som ar - mods - søn på jord!
 sig min Frel - ser skju - le i frem - med stald på strå.
 skal du hvi - le ro - lig, i kær - lig - he - den svøbt.